

Clausager: Jeg er i samme Lilsælde som den ærede sidste Taler, jeg finder heller ikke Anledning til at tage mit Vindringsforslag tilbage, men jeg ønsker at faae Konstatere, at Thinget, uagtet det for største Delen billiger Forslagets Indhold i Realiteten, dog af Hensyn, som jeg naturligvis ikke tillægger den Vægt, som de Herrer gjøre det, vil stemme imod Forslaget. Jeg beklager, at de Herrer saa bestemt ere komne ind paa den Anskuelse, at hvis Lovforslaget vender tilbage til Folkethinget, saa faaes der Intet ud deraf. Jeg kan naturligvis ikke give en bestemt Garanti, saaledes som det ærede Medlem fra 10de Kredts ønsker, for at Loven vil kunne vedtages i det andet Thing; men jeg gjentager, det er min temmelig sikre Formodning efter det Kjendskab, jeg har til Stemningen — det vil da sige, forsaavidt Regjeringens og det ærede Medlem fra 10de Kredts's Meningsfæller dele den Anskuelse, som i det Væsentlige er kommen til Orde her i Thinget —, at Lovene vil kunne passere usfadt gjennem Folkethinget. Jeg kan saa godt forstaa, at de Herrer ere i en noget ubehagelig Klemme ved at skulle stemme mod Vindringsforslag, som have deres Sympathi, men jeg kan ikke tjene dem i at redde dem ud af denne Klemme. Det vil maasse for en anden Gangs Styld kunne have sin Nytte; der kan tænkes lignende Lilsælde, men i omvendt Forhold, saa er det ikke ilde at have et Præcedens for, at de Herrer ved en given Leilighed have stemt mod deres Anskuelse af Hensyn, hvis Bestyrelse det selvsølgelig maa være overladt til dem selv at bedømme. Det ærede Medlem fra 10de Kredts nævnte en hel Del Fordele, som vare tilfede ved, at Loven blev vedtagen og det saa hurtigt som muligt. Han nævnte Arbeidsløshed, at der var Penge nok i Statskassen, at der stod store Interesser paa Spil og flere Ting. Men paa den anden Side vil jeg ogsaa spørge: Hvorfor skulle vi nøies med det Halve af, hvad vi have tænkt os, og styde Baner ud i det Uvisse, skjøndt de anerkjendes som fuldt berettigede? Thi, som det er sagt, der er ikke stor Sandsynlighed for, at man i de første Aar bliver enig om disse Baner, naar de nu ikke optages i et Lovforslag, hvor de saa ofte og saa længe have været opførte. Det bliver en Skuffelse for Beboerne af de vedkommende Egne, de maa føle sig, og jeg kan næsten sige med Rette, tilfidsatte; men dette tror jeg ikke, burde finde Sted. Jeg skal tillade mig at udtale til det ærede Medlem for 10de Kredts, der tog sin Tilflugt til statistiske Oplysninger, at han er temmelig feil inde paa disse Forhold. Det ærede Medlem nævnte tre Sogne ved den nordvestlige Linie: Hanning, Sædding og Borgod, der kunde have Interesse af Banen. Jeg skal tjene ham i at indrømme, at Hanning og Sædding ikke have noget særdeles Krav paa en Bane. De ligge saa nær ved Skjern Station eller ere i alt Fald ikke længere deraf,

end at der ikke er Grund til Ophøvelser for deres Vedkommende i den Henseende. Derimod er der foruden Borgod, Nørre-Bium, tildeels Breining og Nørre-Dumme samt Linnring og Billeberg, som kunne have megen Nytte af og betydelige Krav paa at faae denne Bane. For Ribæk-Linten nævnte det ærede Medlem 4 Sogne, der vilde faae særlig Nytte af Banen. De vare, saafremt jeg ikke noterede feil, Borris, Åsling, Arnborg og Hind. Borris ligger i omtrent samme Afstand fra Skjern Station som Sædding og Hanning, saa for dette Sogns Vedkommende, der skulde uigjøre den bedre Del af det Terrain, Banen skulde løbe igjennem, er der intet Hensyn at tage. Hind Sogn, der er Anxer til Herning, har kun fra en halv til en hel Mil til Herning Station, saa for dette Sogns Vedkommende er der altsaa heller ikke noget Hensyn at tage. Arnborg gjennemløbes af Landeveien fra Herning til Beile, saavidt jeg veed. Der gaar idetmindste en Hovedlandvei gjennem Sognet, hvorfra der, om jeg ikke feiler, er omtrent to Mil til Herning. Der er altsaa heller ikke stort Hensyn at tage, og dette Sogn vil derhos ikke faae nærmere til Ribæk Station end til Herning, saa det falder helt ud af Betragtning. Men foruden Åsling, som det ærede Medlem nævnte, er der Felding, Skarrild samt et Hjørne af Borgod og Bium, som der kan være Tale om. Jeg beder det ærede Medlem undstylde, at jeg har gjort opmærksom paa en Feiltagelse. Om han har benyttet Kortet eller hvilket andet Materiale, er mig ligegyldigt, men hans Oplysninger ere i Virkeligheden betydelig feilagtige. — Jeg skal ikke opholde mig ved de Udtalelser, der kom fra et Par andre ærede Medlemmer, men jeg skal til den høitærede Ministers Ytringer tillade mig et Par Bemærkninger. Den høitærede Minister tillægger Vedtagelsen af dette Lovforslag, som det foreligger, en betydelig Vægt og finder, at det er det Meste af, hvad der er foreslaaet. Ja, det Meste er det ganske vist, men da jeg for min Del er tilbøielig til at tro, at Herning-Skjernbanen ikke vil faae nogen Betydning efter det Vedtagne, bliver der vel neppe mere end Halvdelen tilbage. Det kan imidlertid være en Smagssag. Jeg kan saa godt begribe, at den ærede Minister ønsker at faae Noget ud af Loven; men jeg maa meget beklage, at det ikke ligesaa godt kunde have lykkes ham at føre Loven igjennem i en mere fuldstændig Skikkelse, og jeg er, som sagt tilbøielig til at antage, at det vilde være lykkes, naar ikke Sagen netop var kommen frem i det sidste Dieblil umiddelbart før Rigsdagens Afslutning var saa nær forestaaende. Jeg kan sige det var knap mere end 8 Dage, før man antog Samlingen skulde sluttes, at der blev Formening om at faae Lovforslaget fremmet saaledes til anden Behandling i det andet Thing, at der var Haab om, at det kunde blive færdigt, og naar et saadant Forslag kommer i det sidste Die-